

lisme. Det er meget interessant, at hr. Morten Messerschmidt nu slår kludene sammen med netop dem.

Kl. 13.35

Morten Messerschmidt (DF):

Jeg synes, det er et interessant synspunkt, for det er jo rigtigt nok, at der i forfatningen står, at det ikke er en stat, og vi hører i øvrigt også regeringen sige, at det her slet ikke er en forfatning, det er en forfatningstraktat. Og så står der i forfatningen, at den er inspireret af borgernes vilje.

Sagen er bare den, at man prøver på at pakke det her ind i en masse ord, så det lyder rigtig dejligt, så det lyder smukt og godt og fredeligt ligesom alle mulige andre forfatninger igennem verdenshistorien, som man kan nævne. Men sandheden er jo, at det her er et dybt elitært projekt uden nogen som helst sammenhæng med det, som befolkningerne rundtomkring i Europa har ønsket, hverken danskerne, franskmændene eller nogen andre.

Jeg står her med en opgørelse over alle de folkeafstemninger, der har været holdt igennem tiderne iblandt EU's befolkninger, og sagen er jo, at der er en lang række af de her folkeafstemninger, som viser, at befolkningerne er dybt, dybt splittede. Det er ikke et folkeligt projekt, det er ikke folkenes vilje det her.

Statsministeren (Anders Fogh Rasmussen):

Jeg må klart afvise påstanden om, at der skulle være tale om et elitært projekt hen over hovedet på befolkningerne.

Det, der er tale om, er, at vi skal have en ny traktat, fordi vi har udvidet EU. Det siger sig selv, at vi har brug for et nyt sæt spilleregler, nu hvor vi er 25 lande. Der er forskel på at være 15 og på at være 25. Det kræver et nyt sæt spilleregler, og derfor får vi en ny traktat.

I øvrigt er det en traktat, som slår fast, at EU kun tager sig af det, som EU udtrykkeligt af medlemsstaterne er blevet bedt om at tage sig af. Det er altså medlemsstaterne, der er udgangspunktet. Det er en traktat, som laver en meget klar arbejdsdeling mellem, hvad EU skal tage sig af, og hvad medlemsstaterne skal tage sig af, og hvor EU altså skal holde fingrene væk. Det er en traktat, som betyder, at de nationale parlamenter, herunder Folketinget, får større indflydelse på, hvad der foregår i EU.

Det er da langtfra et elitært projekt, tværtimod. Det er en ny EU-traktat, som giver et mere demokratisk og dermed mere folkeligt EU.

Formanden:

Så er det hr. Rune Lund som medspørger.

Rune Lund (EL):

Jeg kan fuldstændig afvise statsministerens noget besynderlige udlægning af, hvad EU-forfatningen i virkeligheden går ud på. Jeg vil gerne vende tilbage til det faktum, at EU-forfatningen er en grundlov, som vil erstatte de grundlove, der er rundtomkring i de eksisterende EU-lande, f.eks. den danske grundlov.

Det er sådan, at EU-rettens forrang nu bliver skrevet ind i EU-forfatningen. EU-rettens forrang betyder jo, at regler, der gælder i EU, gælder forud for danske love. Det vil også sige, at den grundlov, man vedtager i EU, gælder forud for den grundlov, vi f.eks. har her i Danmark.

Men det er da et meget interessant synspunkt, statsministeren kom med, for det vil faktisk betyde, at statsministeren siger, at EU-rettens forrang ikke gælder i EU-forfatningen, sådan som den ligger på tryk, og sådan som den burde have været sendt ud til alle danske statsborgere, så de kunne læse den.

Men er det rigtigt forstået: Statsministeren mener ikke, at EU-rettens forrang gør sig gældende i EU-forfatningen? Det kunne jeg godt tænke mig et meget klart svar på.

Statsministeren (Anders Fogh Rasmussen):

Det er dog noget af det mest tyndbenede, jeg har hørt endnu. EU-retten har jo haft forrang, al den tid Danmark har været medlem af EU. Det siger sig selv, at der, hvor EU har lovgivningsmyndighed, fordi medlemsstaterne har bedt EU om det, skal vi selvfølgelig rette os efter det. Det siger da sig selv. Det er der ikke noget nyt i, sådan har det været alle dage, og nu bliver det bare skrevet i traktaten. Men sådan har det været altid, og det skal selvfølgelig også være sådan.

Vi har da også fra dansk side en interesse i, at der, hvor vi har bedt EU tage sig af noget, skal alle lande også rette sig efter det, der skal EU-retten da have forrang. Ellers er det fuldstændig uden mening, at vi har bedt EU om at tage sig af sagerne. Så det er der ikke noget nyt i. Det er et meget tyndbenet argument.

Rune Lund (EL):

Jeg synes nu ikke, det er så tyndbenet. Jeg synes faktisk, det snarere er meget tykbenet.

En ting er, at EF-Domstolen tilbage engang for over 40 år siden tilranede sig den magt, at dens regler ligesom skulle gælde over national